

Witold Antoniewski

Pytania i odpowiedzi prawne

Palestra 33/2(374), 80-81

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

podatkowym, a także o obowiązku terminowego realizowania pobranych dotacji.

XIII. Opracowanie niniejsze ograniczono jedynie do przedstawienia zróżnicowania rodzajowego przestępstw i wykroczeń podatkowych. Osobnej analizy wymagają problemy ich struktury i dynamiki oraz związku z systemem podatkowym czy oceny konstrukcji normatywnej. Zauważyć wszelako wypada, że dotychczasowy system podatkowy jest złożony i skomplikowany, a nawet trudny do opanowania, nie mówiąc już o trudnych do przewidzenia skutkach oddziaływania na politykę gospodarczą. Nominalna stopa podatkowa jest relatywnie wysoka, a z drugiej strony istnieje mnogość różnych ulg. Konieczna tymczasem jest jednolitość i jednoznaczność podatkowej regulacji prawnej, a także rezygnacja z nadmiernego fiskalizmu podatków. Mimo wielu głosów krytycznych i rozlicznych prób naprawy nadal nie osiągnięto jednolitości obciążeń podatkowych — niezależnie od formy własności. Wiele przepisów podatkowych jest wprowadzonych nie publikowanymi zarządzeniami resortowymi, co podważa potrzebę zachowania jednoznaczności systemu podatkowego i jego stabilności.

Praktyka dotychczasowej działalności NSA wykazuje stały wzrost skarg podatkowych, które ujawniają zły stan prawa podatkowego oraz liczne mankamenty orzecznictwa w sprawach z tego zakresu. Orzecznictwo urzędów skarbowych i izb skarbowych w sprawach o przestępstwa i wykroczenia skarbowe wymaga odrębnej analizy, zwłaszcza dlatego, że konstytucyjna zasada sądowej jurysdykcji w sprawach o wszystkie przestępstwa doznaje wyłomu w sprawach z zakresu przestępstw skarbowych.¹⁷

¹⁷ F. Prusak: Rozgraniczenie jurysdykcji sądowej i orzecznictwa finansowych organów w sprawach o przestępstwa i wykroczenia skarbowe, „Zesz. Nauk. U. Wr.” 1988.

PYTANIA I ODPOWIEDZI PRAWNE

PYTANIE:

Adwokat X skierował do Redakcji „Palestry” pytanie dotyczące wykładni § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 sierpnia 1987 r. (Dz. U. Nr 26, poz. 144) w sprawie osiągnięcia wynagrodzenia lub innych dochodów przez osoby uprawnione do pobierania emerytury lub renty. W szczególności chodzi o wyjaśnienie uprawnień adwokata-członka zespołu, który ukończył 65 lat i uzyskał uprawnienia emerytalne, w razie kontynuowania dalszej pracy w zespole adwokackim aż do ukończenia lat 70. Czy w takiej sytuacji adwokat może pracować w zespole w pełnym, czy też tylko w ograniczonym wymiarze czasu pracy?

ODPOWIEDŹ:

Adwokat-członek zespołu adwokackiego, po ukończeniu 65 lat i uzyskaniu emerytury, w razie spełnienia wszystkich ustawowych wymagań przewidzianych w ustawie z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267 z późniejszymi zmianami) może pracować nadal w zespole, pobierając jednocześnie emeryturę, ale tylko w ograniczonym wymiarze czasu, po uzyskaniu na to zgody zebrania zespołu, i może osiągnąć przychody w nieograniczonej wysokości nie powodującej ani zmniejszenia wysokości świadczeń emerytalnych lub rentownych, ani ich zawieszenia.

Adwokaci w ramach wykonywania zawodu w zespole adwokackim i w kancelariach indywidualnych, w myśl przepisów prawa o adwokaturze oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, zrównani są z pracownikami w zakresie prawa i warunków uzyskania emerytury, renty inwalidzkiej oraz innych ustawowo przewidzianych świadczeń dla pracowników.

Artykuł 82 powołanej ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin z dnia 14 grudnia 1982 r. w ust. 1, pkt 1 przewiduje, że „prawo do emerytury i renty ulega zawieszeniu w razie osiągnięcia wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy”.

Adwokat-członek zespołu traktowany jest jako pracownik zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy, a w razie przejścia na emeryturę obowiązany jest przedstawić ZUS-owi zaświadczenie zespołu o ustaniu tego zatrudnienia z określonym terminem, gdyż pozostawanie nadal w pełnym wymiarze czasu pracy uniemożliwiłoby podjęcie wypłaty emerytury czy renty.

Zatrudnienie dalsze adwokata-członka zespołu, już po uzyskaniu emerytury, możliwe jest zatem tylko w niepełnym wymiarze czasu pracy, przy czym na takie zatrudnienie musi być uzyskana zgoda zebrania zespołu i zawiadomienie o tym ZUS-u na piśmie.

Istotnym *novum* dla adwokatów-emerytów i rencistów, wykonujących nadal zawód w zespole, lecz już w niepełnym wymiarze czasu pracy, jest możliwość uzyskiwania z tego tytułu przychodów w nieograniczonej wysokości, gdy tymczasem do czasu wejścia w życie powołanego na wstępie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 sierpnia 1987 r. przychody takie ograniczone były określonym górnym limitem, obowiązującym wszystkich emerytów i rencistów, w tym również adwokatów.

adw. Witold Antoniewski